

Βόρειος άνεμος, βορεάς: Πήρε ένας βορεαζίκος τσου-
χτερός. Φ'σάνει βορεαζίκος και θα λιχνίσ'με.

βορεινά επίρρ. σύνηθ. βορ'νά Εϋβ. (Αύλωνάρ.)
Κρήτ. Μύκ. Νάξ. (Απύρανθ.) κ. α. βορ'νά πολλαχ.
βορ. ιδιωμ.

Έκ του επίθ. βορεινός. 'Η λ. και παρά Σομ. 'Ο
τύπ. βορ'νά και έν έγγραφω Κρήτης του 1623.

Πρός τὸ βόρειον μέρος, βορείως ένθ' άν.: 'Ο δρόμος
τρανάει βορεινά. Τὸ μέρος πέφτει βορεινά σύνηθ. Πάει
βορ'νά Αύλωνάρ. Οί πόρτες του σπιτιοῦ εἶναι βορ'νά
'Απύρανθ. 'Σ τὸ βορ'νό σκεπὸ-τοῖχο κττ. (κατὰ βραχυλογ.
ἐκ του 'ς τὸν σκεπὸ -'ς τὸν τοῖχο τοῦ εἶναι βορ'νά) Μύκ.
|| 'Ασμ.

Τὰ στεῖρα μας ἐχάσαμε κ' ἦρθα νὰ τὰ γυρεύω
κ' ἐγύρεψά τα νοτικὰ και βορεινά δὲ δά 'βρα...
και περπατῶ θλιπτὰ θλιπτὰ και παραπονεμένα
Κρήτ.

βορεινάδα ἡ, Κρήτ.

Έκ του επίθ. βορεινός και τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άδα (Ι).

Τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος: 'Ασμ.

Αὐτόνο δὸν ἀδῶξαι πίσω 'ς τὴ βορεινάδα.

Πβ. βορεινάδι.

βορεινάδι τό, ἀμάρτ. βορ'νάδ' Μακεδ. (Μελέν.)

Έκ του επίθ. βορεινός και τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -άδι.

1) Τόπος ἐστραμμένος πρὸς βορρᾶν. Πβ. βορει-
νάδα. 2) Συνεκδ. τόπος ἀνήλιος.

βορεινήθρα ἡ, Τσακων.

Έκ του επίθ. βορεινός και τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ήθρα.

Μέρος βορεινόν: 'Επαγούκαμε ἀπὸ τὰ σύνταχα σ'έν-
ταγι τὰ βορεινήθρα.

βορεινιάρικος επίθ. ἀμάρτ. βορ'νιάρικος Μύκ.

Έκ του επίθ. βορεινός και τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάρικος.

Πετρώδης, ἄγονος (διότι τὸ βόρειον μέρος τῆς νήσου
εἶναι τοιοῦτον): Τόπος βορ'νιάρικος.

βορεινιώτης ὁ, ἀμάρτ. βορ'νιώτης Μύκ.

Έκ του επίθ. βορεινός και τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ιώτης.

'Αγροῖκος χωριάτης (ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ ἐθνικοῦ ὄν.
τοῦ δηλοῦντος τὸν κάτοικον τοῦ βορείου μέρους τῆς Μυ-
κόνου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄγριον και ἄγονον). 'Υπὸ τὸν
τύπ. 'Αἰς Λιὰς ὁ Βορ'νιώτης τοπων. αὐτόθ.

βορεινός επίθ. σύνηθ. βορεινὲ Τσακων. βορ'νός
'Αστυπ. Θράκ. (Μέτρ.) Κέως Κρήτ. (και βορεινός) Μύκ.
Νάξ. Πάρ. κ. α. βορ'νός βόρ. ιδιώμ.

Τὸ μεταγν. επίθ. βορεινός. 'Ο τύπ. βορ'νός και έν
έγγραφω Πάρου τοῦ 1733.

'Ο πρὸς βορρᾶν κείμενος ἢ ὁ πρὸς βορρᾶν βλέπων,
βόρειος ένθ' άν.: Βορεινός τόπος. Βορεινὴ μερὰ - πλευρὰ
- πόρτα - σκάλα κττ. Βορεινὸ παράθυρο - σπῖτι κττ. σύνηθ.
|| 'Ασμ.

Παραθυράκι μου βορ'νό, δεῖξε μου τὴ γερά σου,
ποῦ 'ναι χρυσὰ τὰ ξύλα σου κι ἀσήμι τὰ καρφιά σου
Κρήτ. Συνών. βορειός. 'Η λ. και ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν
τύπ. Βορεινός Εϋβ. Ρόδ. Βορεινὲ Τσακων. Βορεινὴ Κί-

μωλ. Ρόδ. Σίφν. Βορ'νὴ Κέως Βορ'νὲς Εϋβ. Νάξ. (Σαγκρ.)
Βορεινὸ 'Αττικ. Εϋβ. ('Ορ.) Κρήτ. (Σέλιν.) Βορ'νὸ Κρήτ.
Βορ'νὸ Στερελλ. Βορεινὰ 'Ανδρ. Κύθν. Βορ'νὰ Θήρ.
Κρήτ.

βορεινούλλι τό, Τσακων.

Έκ του επίθ. βορεινός και τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούλλι.

Μικρὸς ἄγρὸς εἰς μέρος βορεινόν: 'Εκαμέκαμε σά-
μερε ἔκει τὸ βορεινούλλι (ὠργώσαμε σήμερα κτλ.)

βορεινούτσικα επίρρ. Νάξ. (Απύρανθ.)

Έκ του επίθ. βορεινούτσικος.

'Ολίγον τι πρὸς βορρᾶν: Βορεινούτσικά 'ναι τὸ πρᾶμα.

βορεινούτσικος επίθ. Νάξ. (Απύρανθ.)

Έκ του επίθ. βορεινός και τῆς ὑποκορ. καταλ. -ού-
τσικος.

'Ο ὀλίγον τι πρὸς βορρᾶν κείμενος ἢ βλέπων: Τὸ
σπιτάκι πέφτει βορεινούτσικο.

βορεινός επίθ. Πελοπν. (Μάν.) βορεινὸς Λήμν.

Έκ του ἀρχ. επίθ. βόρειος.

Βορεινός, ὁ ἰδ.: Πανεθύρι βορεινὸ Μάν. Τὰ χουρά-
φια εἶναι 'ς τοῦ βορεινὸ μέρους Λήμν.

βορρολέβαντο τό, Τῆλ.

Έκ τῶν οὐσ. βορρᾶς και λεβάντες.

'Ανεμος βορειοανατολικός: 'Ασμ.

Περνᾷ βορρᾶς εἰς τὴ βροχὴ και νότος εἰς τὸ χιόνι,
περνᾷ τὸ βορρολέβαντο 'ς τὸ σταυρωτὸν χαλάτζι,
χώνει τὸν μαῦρον ὡς τ' ἀφτιά, τὸν νερὸν ὡς τοῖς κουτάλες.

βορρονέρι τό, ἀμάρτ βορρονέρι Κρήτ. (Σέλιν.)

Έκ τῶν οὐσ. βορρᾶς, παρ' ὁ και βορᾶς, και νερό.

Βόρειος άνεμος μετὰ βροχῆς: Εἰς τὸ δρόμο ἐπασί
μας ἔνα βορρονέρι. Συνών. χιρονόνερο.

βορρόσκεπον τό, ἀμάρτ. βορρόσκεπον Κῶς Χίος
βορότσεπο Μύκ.

Έκ τῶν οὐσ. βορρᾶς και σκεπή.

1) Μέρος μὴ προσβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ βορείου ἀνέ-
μου και γενικώτερον μέρος ὑπῆνεμον ένθ' άν. Συνών.
βορρόσκεπος 2. 2) Μεταφ. τὸ νεκροταφεῖον ὡς εὐρι-
σκόμενον εἰς μέρος ὑπῆνεμον Μύκ.: 'Ο δεῖνα εἶναι γὰ τὸ
βορότσεπο (ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοθονάτου, συνών. φρ. εἶναι γὰ
τὰ θυμαράκια ἢ τὰ θυμάρεα).

βορρόσκιος ὁ, ἀμάρτ. βορρόσκιος Κρήτ. (Κατσιδ.)

βορόσκιον τό, Κῶς βορόσκιο Κρήτ. (Μεραμβ. κ. α.)
βορόσκι Κρήτ. (Λασιθ.)

Έκ τῶν οὐσ. βορρᾶς, παρ' ὁ και βορᾶς, και σκῆ
ἢ ἡσκιος.

1) Τὸ πρὸς βορρᾶν ἐστραμμένον μέρος τοῦ ἁλωνίου
Κρήτ. (Κατσιδ.) β) Φράκτης ἐκ θάμνων τοποθετούμε-
νος εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν ἀνοικτὸν μέρος τοῦ ἁλωνίου διὰ
νὰ ἐμποδίζη τὴν ὀρμητικὴν και ἐπιβλαβὴ φορὰν τοῦ βο-
ρείου ἀνέμου Κρήτ. (Κατσιδ. Μεραμβ. κ. α.) 2) Βο-
ρρόσκεπον 1, ὁ ἰδ., Κῶς. 3) 'Ημισυς κορμὸς δένδρου
κοῖλος τοποθετούμενος ἐπὶ τῆς καπνοδόχου πρὸς τὸ βό-
ρειον μέρος διὰ νὰ ἐμποδίζεται ὁ άνεμος και νὰ ἀφίνε-
ται ἐλεύθερος ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχεται Κρήτ. (Λασιθ.)

βορεοοκισμάδα ἡ, Χίος.

Έκ του οὐσ. βορρᾶς και οκισμάδα.

'Η σχάσις τοῦ δέρματος ἐνεκα ψυχροῦ βορείου ἀνέμου.

